

# BRÁNA

*Časopis sboru Českobratrské církve evangelické v Praze -  
Braníku*

**číslo 10/2002**

---

## OZNÁMENÍ

---

### Pravidelný sborový program

**BOHOSLUŽBY: neděle 9,30**

před bohoslužbami od 8,30 modlitební chvíle

**každou první neděli v měsíci jsou rodinné služby Boží,**

**každou třetí neděli v měsíci je vysluhována sv. večeře Páně**

DOROST: úterý 17

BIBLICKÁ HODINA: středa 18

BIBLICKÁ VÝCHOVA DĚTÍ: čtvrtek 16

**úřední hodiny br. faráře:**

**pondělí a pátek 10 - 11,30**

**středa 17 - 18**

---

### Program o svátcích

sobota 21/12 10,00 generálka vánoční hry

neděle 22/12 9,30 bohoslužby

14,00 a 16,00 vánoční hra

úterý 24/12 16,00 štědrovečerní bohoslužby

středa 25/12 9,30 Boží hod - bohoslužby s VP

neděle 29/12 9,30 bohoslužby

úterý 31/12 16,00 bohoslužby

středa 1/1 9,30 bohoslužby s Večeří Páně

---

### Kontakty na sbor

Adresa: Sbor Českobratrské církve evangelické

Modřanská 118, 147 00 Praha 4 - Braník

Telefon: 244 461 037

Internet: <http://branik.evangnet.cz>

Bankovní spojení: Poštovní spořitelna, úč. 135027438/0300

---

## Tiráž

### BRÁNA

pro členy a příznivce sboru ČCE Praha - Braník

Vedoucí redaktorka: Růžena Černá

Redakční rada: J. Čierná, A. Drápal, P. Říčan, M. Bedrníková

Příspěvky odevzdejte redakci (pokud možno i na disketě) nebo odešlete e-mailem na adresu:  
[holmail@quick.cz](mailto:holmail@quick.cz).

[Převod do HTML: [Michal Jungmann](#), [Michal Mazný](#) .]

---

## ÚVOD

---

### Slovo o radosti

(Úvahu Vladimíra Koronthályho jsme převzali z loňského zpravodaje YMCA - Živá rodina. Ani po roce neztratila svou platnost)

Jakápak radost! Jen si otevřete noviny nebo pusťte televizi - copak tam je nějaká radost?....

Kolikrát jsme již vyslechli takové a podobné stesky - odposlechnuto na pavlači nebo v tramvaji. Jako by se z našeho světa vytratila prostá a čistá radost - teď nemyslím to bujaré televizní veselí ani fanatické nadšení sportovních fanoušků, ba ani euforii diskoték podpořenou příslušným počtem pilulek či jointů. Tichá radost z toho, že věci jsou na svém místě, že je zde někdo, kdo jim rozumí, že jsme pod láskyplným dohledem milujícího Otce, že "i kdyby mi bylo jít temnotou rokle..."

Snad jsme ji ani dost nešířili. Snad ji ani sami nemáme. Snad i naše životy podléhají neklidu, strachu a nedůvěře. Snad i my máme někde hluboko pod kůží zažitě ono barvitě líčení muk pekelných, čekajících na každého, kdo zaváhá, kdo...

Jako kdyby Bůh byl škodolibý stařík, třesoucí se na každou maličkost, kterou může vytknout, za kterou může udělit důtku, pokání či trest. Jako kdyby jeho spravedlnost byla větší než jeho milosrdenství. Jako kdybychom ani nebyli vykoupeni.

Ano, mnohé národy přijaly křest jen proto, že na hranicích již stála vojska (a nebyli to jen Polabští Slované či jihoameričtí Indiáni). Mnozí přijali víru své vrchnosti. Mnozí se jen báli plamenů hranice...

Ale Bůh nás nepřišel strašit. On nás nenutí ani nevyhrožuje. On není diktátor. "Těšte, těšte svůj lid!" - tak nabádal proroky Starého zákona.

**Ježíš přichází s radostnou zvěstí o Boží lásce k nám. On přináší radost - tu tichou radost, že jsme milované Boží děti. A k této radosti nás povolal.**

**Snad bychom si ji neměli nechávat pro sebe. Snad bychom se mohli na sebe usmívat. Snad bychom se mohli usmívat i na svět. Neboť "celé věky čekaly, až přijde Pán."**

**A On - přišel.**

---

## STARŠOVSTVO

---

### O čem jednalo staršovstvo v prosinci

Zápis ze 632. schůze staršovstva, konané dne **9. prosince 2002**

1) Kontrola listopadového zápisu

2) Michal Mazný a Jitka Zvánovcová předložili návrh na uspořádání dalšího cyklu "Hovory o křesťanství". Staršovstvo souhlasí s tímto projektem, přijímá jej jako sborovou akci, podpoří jej jak propagačně, tak i finančně.

3) I. Plhák a V. Prosek informovali o návštěvě sboru ve Hvozdnici. Hvozdníci nechtějí, abychom pro ně kupovali pianino, dávají přednost opravě harmonia. Ivoš Plhák bude kontaktovat bratra Bícu a požádá jej o posudek stavu harmonia a případnou opravu.

Hvozdnická fara se stává místním kulturním střediskem, pořádají se tam i koncerty.

4) Sborové aktivity o vánocích a na konci kalendářního roku:

Branický komorní soubor bude hrát a zpívat 15.12. v kostele sv. Jana Křtitele ve Stebně.

Několik písní zazpívá i při ekumenických bohoslužbách v kostele sv. Prokopa v Braníku ve čtvrtek 12.12.

Vánoční hra bude provedena v neděli 22.12. od 14 a od 16 hod. Služby, občerstvení a dárky jsou zajištěny.

24.12. a 31.12. budou bohoslužby od 16 hod, 22.12., 25.12., 29.12. a 1.1. od 9,30 hod.

5) M. Černý informoval o přípravě výkopu kanalizace - faktura za dílčí projektovou přípravu bude odeslána OÚ.

5) A. Hozunauer připravil vánoční dopis - rozešle jej I. Šubrtová.

6) Zd. Kučerová předložila pokladní zprávu za listopad. Účelová sbírka na Jubilejní toleranční dar činila 5.614 Kč. Při bohoslužbách 25.12. bude vykonána sbírka na bohoslovce.

**Zapsala: R. Černá**

---

## VEČEŘE PÁNĚ DĚTEM?

---

### Večeře Páně dětem?

(Téma presbyterní konference v Soběhrdech v neděli 10.11.2002)

I v našem branickém sboru se o této otázce začalo před nedávnem hovořit. Nebude proto jistě na škodu, když se seznámíme s obsahem presbyterní konference a s některými názory, které tam zazněly.

*(K napsání článku mne vyzvalo staršovstvo.)*

**Impuls** vyšel z bádenské církve a "je teologicky legitimní" - tak to zaznělo v usnesení posledního synodu. V ČCE je na překážku dvojkolejnost v praxi křtu: jsou děti pokřtěné a děti s požehnáním.

**Důvody**, které vedly k tomu, že toto téma je v řadě církví u nás i v cizině tak živé, nastínil ThDr. Pavel Filipi, děkan ETF:

- Všeobecný trend k rozšiřování práv dětí.

- Okruh související s důvody náboženské výchovy dětí: dítě se vychovává i tím, že je pozveme k účasti na tom, k čemu je vychováváme. Můžeme to však aplikovat i na náš případ? (Odpůrci se též dovolávají pedagogických zásad: má to být přiměřené věku dětí.)

- Poznání, že děti patří do bohoslužebného shromáždění, kde mají někdy i konkrétní úkoly (zpěv písně, služba při sbírce příp. biblické čtení). Znamená to však i nutnost přístupu k VP?

Téma nemá velkou oporu v evangelické tradici, je nové, to znamená, že změna musí být opřena o přesvědčivé důvody. Neznamená to ale, že církev do této doby bloudila.

Hledáme tedy důvody pro a proti. Sem patří samozřejmě i otázka víry. Jak je to s vírou dětí? Řekneme-li, že děti víru nemají, říkáme, že víra je vázána na určité podněty rozvoje vědomí a rozumových schopností. Řekneme-li křest nemluvnat, odkazujeme na víru rodičů. Ale vystačíme s tím i v otázce VP pro děti?

Pak jsou tu i některé praktické aspekty: jaké důsledky by to mělo pro pojetí konfirmace, jak to vyřešit pastoračně, tzn. Kdo už ano a kdo ne, kdo to posoudí a podle čeho.

V diskusi zazněla i kritická připomínka, že se na všech různých rovinách zdůrazňuje právo na různé věci, ale už méně se mluví i o povinnostech. Snad se v tom obráží i stále větší snaha mít všechno najednou, neochota čekat. V našem případě by se mohlo hovořit o vrůstání do určité situace, očekávání, těšení se. Kde se pojem konfirmace nevyprázdní, tam je to důležitý mezistupeň.

Jeden z diskutujících připomněl, že ve Starém Zákoně se dítě ptá, proč se slaví, ale Hodu Beránka se neúčastní.

Většina přítomných by souhlasila s praxí, kterou známe už z některých sborů, že totiž děti stojí s rodiči v kruhu, ale přijímají "pouze" požehnání.

Z á v ě r :

Není to záležitost, kterou bychom mohli vyřešit ze dne na den (např. v Rakousku si stanovili rok 2005). Jsou otázky, kterým je zdrávo ponechat dostatečný čas na zrání a třibení.

Nejlépe vyjádřila postoj většiny účastníků konference sestra Stolařová - a byla to tečka na našem společném uvažování - není prioritní, zda děti budou moci přistupovat k VP. Děti mají především po našem přijímání vidět, že nás to proměňuje.

Drahlava Rut Nývltová

---

# HVĚZDA BETLÉMSKÁ

---

## A vzplála hvězda betlémská

*Když se narodil Ježíš v judském Betlémě za dnů krále Heroda, hle mudrci od východu se objevili v Jeruzalémě a ptali se: "Kde je ten právě narozený král Židů? Viděli jsme na východě jeho hvězdu a přišli jsme se mu poklonit". Mat. 2, 1-2*

Od veleknězů a zákoníků lidu se hvězdopřevodci dozvídají, že se narodil v Betlémě, jak to předpověděl prorok Micheáš. Licoměrný Herodes z obav o svůj trůn je tam posílá, aby po něm pátrali a oznámili mu, až dítě naleznou, aby se mu i on šel poklonit.

*Oni krále vyslechli a dali se na cestu. A hle, hvězda, kterou viděli na východě, šla před nimi, až se zastavila nad místem, kde bylo to dítě. Když spatřili hvězdu, zaradovali se velkou radostí. Vešli do domu a uviděli dítě s Marií, jeho matkou, padli na zem, klaněli se mu a obětovali přinesené dary - zlato, kadidlo a myrhu. Potom, na pokyn ve snu, aby se nevraceli k Herodovi, odcestovali do své země. Mat.2, 9-11*

O betlémské hvězdě bylo již napsáno mnoho slov a hloubalo o ní i mnoho vědců. Stala se vděčným námětem folklóru a lidové náboženské tradice. Obraz zářícího objektu v podobě komety se stal neodmyslitelnou součástí zpodobení jesliček.

Astronomové věnovali velké úsilí tomu, aby odhalili, o jaký nebeský jev šlo. Někteří měli za to, že šlo o Halleyovu kometu, která se periodicky (jednou zhruba za 76 let) vrací do blízkosti Země z oblastí za hranicemi naší sluneční soustavy. Ta byla mj. viditelná na nebi v letech 12 a 11 před přelomem našeho letopočtu. To by ovšem znamenalo, že Ježíš Kristus se nenarodil v roce 1 našeho letopočtu, jak by bylo logické, nýbrž již o 12 let dříve. Zřejmě na základě tohoto poznatku uvádí P. Calvoceossi ve své knize "Kdo je kdo v Bibli" rok 12 př. Kristem jako rok jeho narození.

Jiní se domnívali, že šlo o novou složku dvojhvězdy, tzv. bílého trpaslíka, závěrečnou etapu vývoje hvězdy o hmotnosti našeho Slunce, která svou mocnou silou strhuje na sebe hmotu druhé složky, velké vychládající hvězdy.

Ta se pak stává na jejím povrchu zdrojem zářivé termionukleární exploze. Zpráva o výbuchu dvou nov v roce 5 a 4 př. Kr. byla zanesena do čínských letopisů.

Další vyslovili názor, že šlo o konjunkci Marsu, Jupiteru a Saturnu v roce 6 př. Kr.

"Nejmłodší variantou" Ježíšova narození je rok 4 př. Kr., kdy zemřel král Herodes (vládl od roku 37 př. Kr.). Rok 4 př. Kr. uvádí např. Kronika křesťanství a Všeobecná encyklopedie (Diderot) i Slovník biblické kultury. Ten připouští i rok 6 př. Kr., jež uvádí i P. Petrosillo v Křesťanství od A do Z.

Většina astronomů se přiklání podle významného českého vědce dr. Jiřího Grygara k názoru německého astronoma Johannese Keplera (1561 - 1630), že onou "hvězdou" byl řídký astronomický jev: planetární konjunkce v jediném souhvězdí. Kepler, který působil jako dvorní astrolog na císařském dvoře Rudolfa II. V Praze, vypočítal, že v r. 7 př. Kr. nastala trojnásobná konjunkce Jupiteru a Saturnu v souhvězdí Ryb, což potvrdily i novodobé výpočty.

Gerhard Kroll ve své knize Po stopách Ježíšových podrobně popisuje tyto tři fáze setkání Jupiteru a Saturnu (taková konjunkce ve stejném znamení zvěrokruhu nastává jen jednou za 794 roky) v souhvězdí Ryb v roce 7 př. Kr. První nastala mezi 29. květnem a 8. červnem, druhá mezi 26. zářím a 6. říjnem a třetí mezi 6. prosincem a 15. prosincem. Na obloze to musel být velmi nápadný úkaz. Obrazy planet splynuly a jevily se jako jasná hvězda. Není divu, že takovou neobyčejnou podívanou považovali hvězdopřevci (šlo asi o babylonské astrology) za nebeská znamení, což zavedlo podnět k jejich cestě do Jeruzaléma.

Herodes se snažil na učencích vyzvědět čas ranního východu hvězdy, poněvadž podle tehdejších názorů při narození člověka vycházela i "jeho hvězda". A v tomto případě šlo o budoucího židovského krále, takže v novorozenci spatřoval nebezpečného rivala. Potenciální nebezpečí pro svůj trůn odvrátil tím, že dal nakonec povraždit všechny chlapce v Betlémě a jeho okolí ve stáří do dvou let "podle času, který vyzvěděl od mudrců".

Tito mágové byli pozorovateli hvězd ve službách náboženství a státu, který se prostíral mezi Eufratem a Tigridem. Ti, když zpozorovali ranní východ Jupiteru (ve starověku byl považován za hvězdu královskou), který se začal blížit Saturnu (považovanému za hvězdu Židů) v souhvězdí Ryb, si to vyložili tak, že se v židovské zemi rodí významný král. Když se pak koncem července roku 7 př. Kr. obě planety na obloze zastavily, rozhodli se tito mudrcové pro cestu do židovské země. Ta vedla přes Palmyru a Damašek do Jeruzaléma, což představovalo vzdálenost 1200 km. Tam mohli dorazit v první polovině listopadu. Když pak odešli z židovské metropole po staré karavanní cestě do nedalekého Betléma, stál Jupiter ve směru jejich cesty, takže šli ke hvězdě, nebo - jak říká evangelista - "hvězda.... šla před nimi". Pak se královská hvězda zastavila těsně u hvězdy Židů, jak udává klínopisná tabulka pro 12. listopad roku 7 př. Kr. Mágové byli u cíle své cesty.

"Hvězda" na obloze nebyla jen vzácným astronomickým jevem, nýbrž především znamením Božím. Východní mudrcové nebyli jen vědci, ale také kněžími. Rozpoznali toto znamení, padli na zem a klaněli se novorozenému židovskému králi.

V Betlémě začala cesta Bohočlověka, která vedla až na golgotský kříž. (G. Kroll soudí, že Ježíš Kristus byl ukřižován v pátek 7. dubna 30 Podle výpočtů berlínského astronomického ústavu se však tato stěžejní událost stala o tři roky později, 3. dubna 33. Podle shodného mínění historiků astronomie, na které se J. Grygar odvolává ve své knize O vědě a víře, lze právě druhé datum považovat za skutečný den Ježíšova ukřižování. Znamenalo by to, že Ježíš vstupoval do našeho letopočtu jako sedmileté dítě a zemřel na kříži ve věku 40 let).

A ještě jedna zajímavost na konec. Vtělení Boha na zemi bylo skutečně provázeno zářením hvězdy na nebi, které můžeme nyní pozorovat. Uvádí to alespoň významný astronom Josp Kleczek ve své knize Naše souhvězdí. Jde o hvězdu Epsilon Aurigae v souhvězdí Vozky, což je hvězdný veleobr, který vyzařuje 200 000krát více světla než naše Slunce. Nalezneme ji v nevelké vzdálenosti od nejjasnější hvězdy v tomto souhvězdí Capelly (Kozíčky). Říká se jí Kůzlátko. Tato hvězda (ve skutečnosti se jedná o dvojhvězdu) v Mléčné dráze mezi Polárkou a souhvězdím Oriónu je od nás vzdálena 2000 světelných let. Vidíme tedy její světlo, které vyzářila v době, kdy Ježíš byl na samém počátku své pozemské cesty. Pohled do souhvězdí Vozky nás tak může přes dvoutisícový časový předěl spojit s onou betlémskou událostí, která se stala jednou ze stěžejních skutečností dějin spásy.

**Václav Kašík**

---

## BRANICKÁ VÁNOČNÍ HRA

---

## Měsíc před Vánoci aneb Jak se dělá divadelní hra

Vezme se kostelíček pod skalou, do něho se dá jeden farář Luděk Rejchrt. Farář se nechá máčet v nálevu sestávajícího se ze zápalu pro Boží slovo a lásky k dětem v kombinaci s kumštem všeho druhu. Pak se přidá asi 65 dětí ve věkovém rozmezí od 3 do 15 let. Tyto děti mohou být všelijaké, hodné i zlobivé, dřeva i pohybově dobře nadané, správně naložený farář z nich už herecké umění vykřeše. Tyto dvě základní ingredience se důkladně promíchají a nechají prokvasit v tvůrčím úsilí.

Dítkám se pak zvolna tluče do rozčuchaných nebo učesaných hlaviček divadelní role, ve které budou vystupovat. Mezitím se nacvičí hudba. Každý kdo umí zpívat, zpívá. Toto vše se zvolna přihřívá, až celý obsah kostelíčka nabude té pravé teploty. Poté se oznámí, kdy "to bude", a pozvou se rodiče a členové sboru. Divadelní hra se servíruje s velkým gustem a je přijímána s tolerancí a smyslem pro humor. Tento rituál se před Vánoci v různých obměnách opakuje 25 let. Dítka se každý rok berou z nové zásoby a z odrostlých se pak stávají následovníci a následovnice pana faráře.

Po čtvrt století se zaběhnutá oslava z gruntu vymění. Vezme se duchovní dítko pana faráře jménem Jarmila a to se opět naloží do stejného nálevu jako pan farář Luděk Rejchrt před 25 lety. To vše se okoření potem, trémou a ctižádostí, protože Jarmila za prvé není mužský a ani náhodou není farář Rejchrt. Hra se nacvičuje se zápalem a každé dítko v ní chce být, od prťat až po čahouny. Pak se Jarmila trochu dusí až se zpotí a pan farář se drbe za uchem. Tyto ukazatele jsou velmi důležité a bez nich nemůže být Jarmilina divadelní hra dobrá. Pak se to dva roky servíruje divákům. Diváci si pochutnávají a soudí, že po ovoci se pozná strom. Před vystoupením se Jarmila hroutí a farář Rejchrt se chytá za hlavu.

Tyto jevy ukazují, že dítko ve sboru nejsou žádná dřeva a dávají Jarmile co proto. Hra se servíruje opět v branickém kostele. Je ochutnávána znalci, znalými kousků (divadelních) páně Ludka Rejchrt. V duchu porovnávají a znalecky převalují na jazyku, polykají a pomlaskávají. Vše je korunováno potleskem, při kterém se kácí Jarmilou namalované kulisy.

Pak se různě namalované a pomalované dětičky vracejí maminkám, a ty je ještě téhož dne drhnou a různými chemikáliemi zbavují hereckých šminek.

Co dodat na závěr? Zmínila jsem se o kostele, panu faráři, dětech, Jarmile a maminách a tak bych měla dodat, že pan farář je skutečně pouze duchovním tatínkem té spousty dětí, které jsou v tom až po uši.

Protože, jak jsem na začátku uvedla, pan farář je velkým zastáncem Božího slova a to nejen slovem, ale také skutkem. Samozřejmě, že v kostele jsou také tatínkové. Samozřejmě, že ty děti jsou jejich. Samozřejmě, že tatínkové nejsou žádná dřeva, a jak jsem si všimla, tak v kostele jsou také dědečkové a babičky a pár úplně neviditelných budoucích herců, kteří se mají teprve narodit.

To budete teprve koukat.

**Martina Votrubová**

---

## Píseň "Jdeš jako poutník sám" k branické vánoční hře 2002

### Jdeš jako poutník sám

Jdeš jako poutník sám,  
je pozdě, už se stmívá,

kraj v mlhách usíná,  
mráz dýchá do dlaní.

Jdeš jako poutník sám,  
do mraků vítr zývá,  
jen dlouhá cesta zbývá  
hlt vína, suchá skýva,

Jdeš jako poutník sám,  
do mraků vítr zývá,  
jen dlouhá cesta zbývá  
hlt vína, suchá skýva,  
cíl, který obzor skrývá.

Kéž Bůh Tě ochrání!

*Luděk Rejchrt 1999*

---

## ZE SBORU

---

### Žádost o pomoc při Hovorech o křesťanství

V únoru roku 2003 začne v našem sboru další cyklus sedmi **diskusních večerů "Hovory o křesťanství"**. Setkání budou vždy v pondělí večer - bližší informace a program budou na nástěnce a v lednové Bráně. Sedmičlenný organizační tým se již delší dobu zabývá přípravou. Na realizaci projektu potřebuje další spolupracovníky. Jsou potřeba přednášející, moderátoři, alternující konferenciér, techničtí pomocníci a ti, kdo zajistí občerstvení a úklid. Je třeba, aby se přihlásili též bratři a sestry, kteří jsou ochotni stát se blízkými návštěvníkům, a to nejen během večerů.

**Prosíme, aby se u Michala Mazného nebo Jitky Zvánovcové přihlásili ti, kdo by mohli alespoň při některém večeru pomoci.**

---

### Sborová dovolená a zájezd do Itálie

Upozorňujeme, že do **22.12. je třeba odevzdat přihlášky** na sborovou dovolenou 16.-23.8.2003 v Hejnicích a na zájezd do Itálie 7.-15.6.2003 Zdeňce Kučerové nebo v kanceláři.

---

### Mládež

Na nástěnce je vyvěšen seznam všech celocírkevních akcí pro mládež. Věnujte jim pozornost a včas se přihlašte.

---



## Branický komorní orchestr

Vystoupí v neděli 15. prosince ve Stebně.

V Braníku zahraje pravděpodobně 8. ledna 2003 - přesný termín bude oznámen ve sborových ohláškách a na nástěnce.

## Pouštěj chléb svůj po vodě ... (Kaz 1,1)

Následující článek otiskujeme pro ty, kdo si jej nepřečetli na nástěnce. Jára Křivohlavý vyšel z branického sboru a několik let zde vedl mládež.

### VIA BONA

*Dne 1. října byly na americkém velvyslanectví v Praze uděleny ceny nadace VIA BONA za rok 2002. Tato nadace byla založena před pěti lety americkou občankou paní Wendy Luers pro podniky a jednotlivce soustavně a dlouhodobě se podílející na podpoře lidem různým způsobem postiženým, a to formou smysluplných a plánovitě řízených aktivit.*

*Jedna ze čtyř letos v ČR udělených cen byla určena firmě Renaissance, kterou vede Ing. Jaromír Křivohlavý se svou ženou Evou. Jaromír Křivohlavý je kurátorem sboru církve ČCE v Třebenicích, členem seniorátního výboru ČCE a předsedu Jeronymovy jednoty při synodní radě ČCE. Jeho žena Eva je tajemnicí vikariátu. Šlo o osobní, finanční a stavební formu pomoci obou manželů a stavební firmy Renaissance v Diakonii od roku 1991 dodnes, a to zvláště v Domě odpočinku v Krabčicích a o pomoc Diakonii v Litoměřicích.*

*Cena nadace Via bona byla předávána velvyslancem USA panem Craigem Stapletonem za účasti senátora Zdeňka Bárty a předsedy senátu Petra Pitharta. Ten při předávání cen zdůraznil, že vedle umělých a vypozátkovaných cen, jaké jsou viděny zvláště v komerčních televizích, je tato cena jednou z mála, která zobrazuje skutečný život a jeho nadějnou stránku. Jaromír Křivohlavý v rozhovoru s velvyslancem panem Craigem Stapletonem uvedl, že mu nešlo o mimořádnou aktivitu, ale že to, co dělal, dělal tak, jak se domnívá, že by občané svobodného státu měli žít. Na dotazy novinářů uvedl, že v dané činnosti nejde o nějakou formu "dávání odpustků", ale o budování smysluplného životního stylu, který vidí nejen sebe, ale i druhé lidi, a zvláště pak lidi v přerůzných podobách zdravotních těžkostí a nouzí. Cena nadace Via bona je spojena i s finančním darem. V daném případě šlo o 50.000 Kč, které manželé Křivohlavých okamžitě převedli na konto litoměřické Diakonie.*

Vánoce jsou také o obdarovávání, a to nejen 24. prosince - jen si vzpomeňte, kolik možností něco darovat se vyskytlo v letošním roce. Mnozí anonymně přispěli obětem povodní, nemocným, opuštěným. Někteří z anonymity vyšli a nás těší, když se o nich dozvíme a můžeme říci: toho přeci znám, ten sedává v našem kostele v zadní lavici! Těch, o kterých víme, je víc. Jen tak namátkou: díky A. Branyikovi vyšla knížka Simony Brandejsové, David Vávra a jeho přátelé letos při dnu "obdarování" potěšili a roztančili klienty Letohrádku Vendula, Járu Kučeru jsme viděli v době povodní v záchranářském člunu.....

## Simona Ester

Simonu Ester Brandejsovou známe už dlouho: před deseti lety měla v našem kostele samostatný

večer poezie, při vánočních hrách ji vídáme v orchestru s houslemi v rukou, ve hrách bratra faráře jako herečku, v Bráně se sem tam objevují její básničky.

V letošním roce se rozhodla, že nebude v Braníku pouze "hostovat", ale že požádá o přijetí do sboru. To se stalo v neděli 1. prosince. Máme z toho radost a věříme, že jí mezi námi bude dobře.

## PROSINEC

**Dlouhá noc střídá den,  
jedem spolu tunelem,  
tunelem času  
hledat zimní krásu.**

**Ta bíle vločkami jen voní,  
jen pár chvil -  
- a bude opět po ní.**

**A my budem zas o rok starší,  
jako loni, jako loni ....**

Ve středu 4. prosince, jsme se mohli seznámit s její knižní prvotinou "Sólo pro dvoje housle". Knižka začíná slovy: "V nitru člověku obvykle znějí dvoje housle. Jedny, řekněme, zvukné *guarnerky* a jedny - *gaunerky*. Melodie a dynamika obou hlasů bývá různá."

Simona Ester přečetla několik svých básní, zahrála na housle a kytaru a naučila nás spirituál "Ptám se svého Pána..."

Sólo: **Ptám se svého Pána...**  
Sbor: Co říká tvůj Pán?

Sólo: **Prosím svého Pána...**  
Sbor: Co ti dal tvůj Pán?

Sólo: **Žaloval jsem Pánu...**  
Sbor: Utišil tvůj žal?

Sólo, repetice sbor: **/: Kde je teď můj Pán?  
Kde je Pán se ptám  
Kde je Pán? :/**

Sólo: **Mlčí snad?  
Odešel  
sám ví kam?**

Sbor: Kde je teď tvůj Pán?  
Kde je Pán se ptám  
Kde je Pán?

Sbor: Poklekáváš k Pánu?  
Sólo: **Nejsem v chrámu sám!**

Sbor: Co Pán slíbil dávno?  
Sólo: **Já se postarám!**

Sbor: Dáváš Pánu lásku?

Sólo: **Lásku dal můj Pán!**

Sbor: /: Kde je teď tvůj Pán?

Kde je Pán se ptám

Kde je Pán? :/

Sólo: **V srdci mém**

**vešel tam**

**rád ho mám!**

Všichni: /: Kde je teď můj Pán?

Kde je Pán se ptám

Kde je Pán? :/

/: V srdci mém

vešel tam

rád ho mám.... :/ (4x do ztracena)

**a dobří andělé?**

**nebylo jich moc**

**ale přišli**

**promluvili**

**a odešli**

**stačilo to**

(verše Simona Ester Brandejsová, kresba Jiřina Adamcová)

---

[\[předchozí číslo\]](#) [\[jiné číslo\]](#)